

Men vi savner det samme gåpåmod fra statens side: Hvor er det strategiske helhedsperspektiv, der tænker de mange gode initiativer sammen?

LEDER

Fra parallelle planer til strategisk og synkroniseret planlægning

Af **Tina Saaby**,
direktør for Dansk
Byplanlaboratorium

HVORDAN kan vores mange klimaindsatser løse flere udfordringer og samtidig skabe steder, vi elsker? Steder, vi har lyst til at opholde os i. Steder, der bidrager med kvaliteter til vores hverdag og liv. Det har været omdrejningspunktet for Byplanmødet 2024.

Når klima sætter dagsordenen, ender vi ofte i diskussioner om kvantitet frem for kvalitet. Certificeringsordninger, grænseværdier og kvoter bliver de styrende pejlemærker. Vi mister hurtigt sproget for, hvad det egentlig er vi drømmer om. Og de gode eksempler, hvor kvaliteten skinner igennem, bliver ofte kritiseret. Argumenterne lyder, at de ikke gør en væsentlig forskel, når bundlinjen gøres op i tal. De kan ikke opskaleres. De er for dyre. De lever ikke op til grænseværdier og certificeringsordninger.

Jeg tror på eksemplets magt. Det er i de konkrete projekter, vi ofte finder nye løsninger på fremtidens udfordringer. Det er i mødet med stedet, at vi som mennesker får nye forestillinger om hverdagen og reflekterer over vores liv. Disse projekter fungerer som øvelsesterræn for vores forestillingsevne – en forestillingsevne, der skal trænes til at skabe nye indsigter og nytænkende initiativer. Det er her, startskuddene til store forandringer lyder – forandringer, der ofte først slår igennem ti-tve år senere.

PLANLÆGNINGEN i Danmark kan og skal bygge bro mellem det målbare og de oplevede kvaliteter. Både i arkitekturen, bymiljøet og landskabet.

Her skal vi balancere naturkvaliteter med vedvarende energi. Vi skal bevare bygningsarv samtidig med, at vi energioptimerer. Vi skal skabe byer, der understøtter klimavenlig adfærd, boligliv – og ikke mindst livskvalitet.

Hvis klima og kvalitet skal gå hånd i hånd, kræver det i højere grad, at vi arbejder på tværs. På tværs af fagligheder. På tværs af administrative enheder. På tværs af enkeltstående initiativer.

UDE I KOMMUNERNE ser vi denne tværfaglighed spire. Her er der gåpåmod og en vilje til at tackle klimaudfordringer på tværs af forvaltninger og fagligheder. Her er der ambitioner om at skabe forandringer, der samtidig bidrager med kvalitet. Vi savner det samme gåpåmod fra statens side: Hvor er det strategiske helhedsperspektiv, der tænker de mange gode initiativer sammen? Hvem binder trepartsforhandlinger, landdistriktsudspil, national arkitekturpolitik og turismestrategi sammen? Hvem koordinerer ekspertudvalg for fredning, boligpolitik, sundhedsreformer og bymidtepuljer? Vi har brug for at gå fra parallelle planer, politiske udspil og initiativer til strategisk og synkroniseret planlægning, der sikrer en sammenhængende helhed.

Her tror jeg igen på eksemplets magt. Staten og regeringen kan lære meget af de danske kommuner, når det handler om at skabe sammenhæng og synergi i planlægningen.

TINA SAABY